

8. Vårhälsning.

Ebba Westberg.

Hurtigt. *mf* *p*

1. Nu är vå - ren här i - gen, nu är vin-tern li - den. Först bli al - la
Gla-dast är man dock åt den, när den går ur ti - den.
2. Kom och följ mig da - gen lång ut i grö - na ha - gar! Sån-gen bär du
Allt, som lef-ver, har en sång nu i vå-rens da - gar.

p *cresc.* *f*

drif-vordropp, sen gå al - la i - sar opp, sist står sko-gen full med knopp:det blir blad med ti - den.
i — ditt bröst; hör den,lär den, gif den röst! Moln och dimmor, sorg och höst den på flyk - ten ja - gar.

mf *p* *cresc.* *f*

5